

eller fra begge i Forening skulde blive Raad til at yde det Bidrag, som Udvalget — baade dets Flertal og dets Mindretal — har forudsat, vil den stillede Betingelse bevirke, at Skolen slet Intet faar. Den faar da heller ikke de 2,000 Kr., som Udvalget dog vil unde den af den almindelige Skolefonds Midler, den er da uheldigt stillet, og det kan da vistnok med fuld Bestemthed siges, at, medens det nu har vist sig, at Forsøget kan lykkes med denne Skole, at den virkelig med et Tilskud af 7,000 Kr. kan holde sig som en særdeles god og fuldstændig Latin- og Realkole, maa den i saa Fald sygne hen, og det, der var vundet, maa gaa tilspilde igjen. Det forekommer mig ikke, at det kan være blot økonomisk rigtig, om Staten paa denne Maade lod hele den Interesse i Stikken, som den ved sine hidtidige Bidrag har i Skolens Bestaaen og Blomstren. Det er naturligvis mit Ønske, at Udvalget maatte kunne beslutte sig til at lægge de 1,000 Kr. ligefrem til og gaa ind paa, hvad der var Ministeriets oprindelige Forslag, nemlig, at der af Skolefonden ydedes ialt 7,000 Kr. Jeg tror at kunne forsikre om, at disse Penge vilde være vel anvendte. Skulde det være et for dristigt Haab, ser jeg ikke rettere, end at det for Skolens Skyld ikke burde stilles som en Betingelse, at disse 1,000 Kr. ydedes af Kommunen eller af Kommunen og Amtet, saaledes at man, naar de ikke kunde opnaas, til lige mistede de andre. Kan Staten bidrage de foreslaaede 2,000 Kr. af Skolefonden, kan den jo gjøre det, hvad enten de andre 1,000 Kr. opnaas eller ikke. Ganske vist vil Skolens Formaal ikke faa fuldstændig kunne opnaas under denne Forudsætning, men det er dog klart, at med 6,000 Kr. vil Skolen kunne præstere mere end med 4,000 Kr. Jeg mener altsaa, at den Forandring burde i det Mindste ske, at Skolen fik de 2,000 Kr. fra den almindelige Skolefond uden Betingelse. Jeg indser nok, at det er Udvalgets Hensigt ved at opstille denne Betingelse at udøve et Tryk paa de vedkommende Kommuner, men det er en Risiko, et Lotteri, der spilles for Skolen, som jeg ikke tror, den har Raad til; slaar det feil, bliver Betingelsen ikke opfyldt, mister Skolen for meget, langt Mere, end den i Virkeligheden kan taale. Naar jeg saaledes subsidiært maa ønske, at de 2,000 Kr., som Udvalget vil bevilge, gives ubetinget, maa jeg udtrykkelig erklære, at jeg i dette Dødsblik kun kan udtale min rent personlige Formening; jeg har slet ingen Forestilling om, hvad Skolebestyrelsen selv mener derom, men det er jo Noget, som jeg kunde staffe sikker Underretning om senere. Jeg formoder, at Bestyrelsen hellere vil have 2,000 Kr. ubetinget end under en Betingelse, der er stillet for at øve Tryk paa de paagældende Kommuner. Det er, som sagt, mit Haab og min Bøn til Udvalget, at det vil tage disse Bemærkninger under Overveelse og om muligt vil beslutte sig til at forhøje det Bidrag,

som det nu er besluttet at bevilge, men at det i ethvert Fald vil frigjøre det for den dertil stillede Betingelse.

Berntsen: Jeg skal indskrænke mig til med et Par Ord at anbefale det Forslag, der findes paa Finantslovsforslagets § 21 under II. 8. om Tilskud til Opførelse af en Kirke ved Padesø, Gaarslev Sogn i Fyn. I Overensstemmelse hermed skal jeg anmode ærede Medlemmer om at stemme imod det Endringsforslag, der findes under Nr. 52, stillet af et Mindretal i Udvalget, som gaar ud paa, at den nævnte Sum skal udgaa. Der har i mange Aar været følt en stærk Trang til en saadan Kirkebygning i den paagældende Egn. Denne Egn er meget udstyftet og som Følge deraf meget stærkt bebygget, og de vedkommende Beboere have en Vil og derover til de paagældende Sognekirker. I det største af de omhandlede Sogne, Bispenbjerg Sogn, har man forsøgt at afhjælpe den tilstedeværende Trang ved at paalægge en nylig ansat Kapellan i Bispenbjerg Sogn at afholde Gudstjeneste i nogle af Sognets Skoler, men da Pladsen er for indskrænket i disse Skoler, og da man, som ogsaa anført af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgrebs (Th. Nielsen), jo ikke ved disse Gudstjenester kan forvalte Sakramenterne, saa er Trangen til en selvstændig Kirke ikke blevet mindre derved. I de andre omhandlede Sogne, hvor der ikke er faste Kapellanier, har man ikke afhjulpnet Trangen paa den Maade, hvorpaa man har forsøgt at gjøre det i Bispenbjerg Sogn. Da det mest er Smaaafolk, der bo i disse Egne, saa er det vanskeligt for dem at realisere den Plan, de arbeide for, og som de have havt i mange Aar. Men for tre Aar siden blev der nedsat et Udvalg, bestaaende af fem Mænd, til at gjøre Skridt til at faae den Sag ordnet, og det er lykkedes ved dette Udvalgs energiske Bistand at føre Sagen til det Standpunkt, den nu staar paa. Et af Udvalgets Medlemmer har frivillig udlagt en Plads, hvorpaa der kan bygges en Kirke, og fire af Udvalgets Medlemmer have ladet thinglæse en Deklaration paa deres Eiendomme, isølge hvilken de forpligtede sig til at udrede de med Kirkens Vedligeholdelse og Rengjøring forbundne Udgifter. Endvidere have Omegnens Kapellaner og Præster frivillig tilbudt deres Tjeneste med at afholde Gudstjeneste stiftvis, indtil det ved Embedsledighed kan paalægges nogen af de ny ansatte Præster at paatage sig dette Over. Endelig er det lykkedes Udvalget, uagtet der, som sagt, er en meget uformuende Befolkning paa disse Steder, at samle et Beløb til ikke mindre end circa 9,000 Kr. (Ordføreren: Ikke i Penge!) dels i Penge og dels i Naturalydelser ved Kjørsel og Haandlangerarbejde, som den ærede Ordfører ogsaa maa indrømme, har Pengevardi. Jeg skal oplyse om, at det er ikke mindre end 171 Familier, der paa disse Egne have tilbudt at støtte dette Foretagende,